

řadí k nejméně inteligentním plemenům vůbec, je to učenlivý a pracovitý pes. K lidem i ostatním zvířatům je velice přátelský, ke svému pánovi dokáže silně přilnout a plně se mu oddat. A tak se našel Sam. Když ho Eli uviděla poprvé, hned ho popadla a přitulila se. Myslím, že budou skvělá dvojka. Teď je Sam ve výcviku u trenérky Pestré společnosti. Jeho výcvik bude trvat přibližně osm měsíců.

A co na to Eliška? Už ví, že Sam bude pro ni?
Zatím to bere jen jako občasná setkání s pejskem. Ale Sam u nás bude trávit Vánoce, což bude nejhezčí dárek pod stromček pro někoho, komu nikdy na hmotných statcích nebude záležet.

Je výborné, že máte možnost vidat se se Samem už nyní. Zapojujete se nějak i do výcviku?

S trenérkou Míšou jsme se sešly právě proto, aby do výcviku zařadila konkrétní potřeby Elišky. Budeme kupříkladu používat komunikátor. Eliška zatím nemluví, a proto jí volání na Sama bude nahra-

Sympatická Lenka Bártová rozhodně nemá na růžích ustláno a jen málokdo se dovede tak dobře poprat s nepřízní osudu jako právě ona. V těhotenství se rozešla s přítelem a dnes vychovává sama svou postiženou dceru Elišku, která je pro ni středobodem vesmíru. A i když nemají zrovna peněz nazbyt, rozhodla se holčičce pořídit asistenčního psa.

Paní Lenko, jaké má vaše dcera přesné postižení?

Diagnóza mé šestileté dcery Elišky se jmenuje ageneze corpus callosum. Většinou lidí to asi nic moc neřekne. Laicky řečeno jí chybí taková ta vata, která spojuje pravou a levou hemisféru mozku. V praktickém životě to znamená, že má veškeré svaly jako hadrový panáček, centrální postižení zraku a „díky“ tomu i mentální retardaci, což se mi asi říká nejhůře.

Jak vás napadlo pořídit jí asistenčního psa?

Na pejska jsem už myslela delší dobu, ale protože jsem s dcerou sama, bála jsem se, že to nezvládnu. Eliška má zvířata moc ráda a oni ji. Pracuji ovšem v neziskové organizaci Raná péče EDA a během práce jsem se čím dál tím častěji setkávala s asistenčními pejsky, ze kterých jsem byla nadšená.

S čím konkrétně by měl pes Elišce pomáhat?

Očekávám od toho především motivaci pro Elišku. Aby měla sama chuť se pohybovat, a tím vlastně cvičila. Aby chtěla pejska česat a hladit, a tak posílila jemnou motoriku. Aby chtěla vyslovit jeho jméno, což je skvělé pro logopedii. Pro takové dítě, které funguje jako moje Eli především na emocích, je živé zvíře doslova zázrak. Nějakými plyšáky na baterky se obalamutit nedá. Pes by měl samozřejmě umět i podávat věci, otvírat dveře a plno dalších kousků, které nám budou pomáhat v běžném životě.

Obrátila jste se už na nějakou konkrétní společnost?

Když jsem se s Ranou péčí EDA zúčastnila veletrhu Non-Handicap, měla tam jedna ze společností svůj stánek. Jejich předváděčka byla úžasná. Naprosté souznění člověka a psa. Šla jsem se hned zeptat, jestli mají nějaké zkušenosti i s asistenčním psem pro šestileté dítě. Dohodli jsme se na první schůzce, a to i s Eliškou.

A jak taková schůzka probíhá?

Je důležité se sejt a na rovinu říci, co od psa očekáváte, co byste chtěli, aby uměl, a nebo z čeho máte obavy. Vůbec jsem třeba nevěděla, zda je vhodné, aby Sam chodil s Eli i do denního stacionáře Paprsek na Proseku. Je to další člen domácnosti, ale určitě nenahradí péči rodičů. Společně se pak pobavíte i o rase nebo velikosti, třeba také podle toho, jestli se vaše dítě bude o psa opírat. Když už je pes doma, je na pochybnosti pozdě.

Co je třeba vůbec udělat pro to, aby vám byl pes přidělen, a musí zájemce splnit nějaké podmínky?

Na asistenční psy bohužel stát nijak nepřispívá, jen na psy vodící. Je na posouzení společnosti, která je vychovává, zda je pro daného klienta pejssek přínosem. Pořízení, výchova a výcvik vhodného jedince stojí přibližně dvě stě tisíc korun.

Zájemců je ale určitě mnoho. Jak dlouho jste musely čekat?

Trvalo přibližně půl roku, než se pro nás našel vhodný pes. Vybrali jsme si border kolii, která se

zovat nahaný vzkaz v komunikátoru, který aktivuje zmáčknutím. Časem by jí to mělo povzbudit i k tomu, aby se pokoušela Sama zavolat sama.

Vycvičit a následně předat postiženému člověku psiho pomocníka je záležitost velice nákladná. Je vůbec nějaká šance i pro běžnou rodinu psa asistenta získat?

Peníze na Sama bohužel nemáme. Podali jsme žádost u Nadačního fondu Českého rozhlasu, kde se nám snaží finanční prostředky sehnat. Navrhli nám i zapojení do akce „Čtení pomáhá“, kde děti čtením knih získávají peníze. O tom, kdo nakonec pomoc obdrží, rozhodnou sami dětská čtenáři. I Pestrá společnost má svůj účet a kasičku na veřejnou sbírku.

A co může udělat člověk, který by chtěl sám za sebe třeba vám nebo i jinému dítěti pomoci?

Elišce byly asi čtyři měsíce, když jsem si všimla, že nefixuje předměty očima a pohybově je pořád stejná jako po narození. Po stanovení diagnózy jsem naštěstí dostala kontakt na Ranou péči EDA. Tam jsem dostala a pořád dostávám, rady a povzbuzení. Už to bude rok, co jsem v EDĚ začala také pracovat. A při této práci jsem se dostala k Pestré společnosti, která Elišce Sama trénuje. Obě tyto neziskové organizace odvádějí skvělou práci a jejich podporou udělá kdokoli dobrý skutek. Já sama mohu potvrdit, že veškeré finanční prostředky jdou rovnou k jejich klientům. Další informace lze najít na www.ranapece.eu a www.pestraspolecnost.cz.

Michaela Weidnerová ■
Foto: archiv L. Bártové